

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/30/2016
Identifikačné číslo spisu: 8812204753
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8812204753.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta č. 8, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Bolješikom, so sídlom v Piešťanoch, ul. Radlinského č. 50, proti žalovaným 1/ Q. bývajúcemu v T., B., zastúpenému advokátom JUDr. Miroslavom Gogom, so sídlom vo Vranove n/Topľou, ul. Štúrova 129, 2/ R., bývajúcej v M., zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Kmecom, so sídlom vo Vranove n/Topľou, ul. M.R. Štefánika č. 2465, 3/ D. bývajúcemu vo D. D. č. XXX, 4/ I., bývajúcej vo D., o zaplatenie 6 155,98 Eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4 C 147/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2015 sp. zn. 1 Co 278/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2015 sp. zn. 1 Co 278/2014 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. septembra 2014 č. k. 4 C 147/2012-127 konanie v časti istiny 1 699,51 Eur, zmluvných úrokov vo výške 295,27 Eur, úrokov z omeškania vo výške 9,00 % zo sumy 6 155,98 Eur od 16.3.2012 do zaplatenia zastavil a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.
2. Krajský súd v Prešove (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, rozsudkom z 11. marca 2015 sp. zn. 1 Co 278/2014 na základe ustanovenia § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.
3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca dovolanie. Namietal, že v konaní došlo k vade konania, ktorá je uvedená v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci).
4. Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadřili.
5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1

C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu treba zrušiť (podľa § 449 ods. 1 C.s.p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

7. Dovolateľ dovolaním napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým by bolo dovolanie prípustné. V danej veci tak prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. nevyplýva.

8. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nebolo prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal a ich existencia (okrem písm. f/ tohto ustanovenia - vid' nižšie) ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

10. Žalobca vyvodzoval procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci) z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo riadne odôvodnené, ako aj z toho, že odvolací súd nepoužil správny právny predpis, resp. aplikoval nesprávny právny predpis alebo ho nesprávne interpretoval a zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

12. V predmetnom spore došlo k rovnakej procesnej situácii, nakoľko žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ku ktorému žalovaní podali 13. novembra 2014 a 21. novembra 2014 vyjadrenie (č. l. 142 a 143). Žalobcovi ako dovolateľovi tieto vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ však doručené neboli, teda nebol s nimi oboznámený.

13. Preto možno konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil žalobcovi vyjadrenia žalovaných k odvolaniu žalobcu došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu možnosti konať pred súdom, čo bolo treba považovať za procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

14. Vzhľadom na uvedenú vadu konania majúcu za následok, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať

pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.